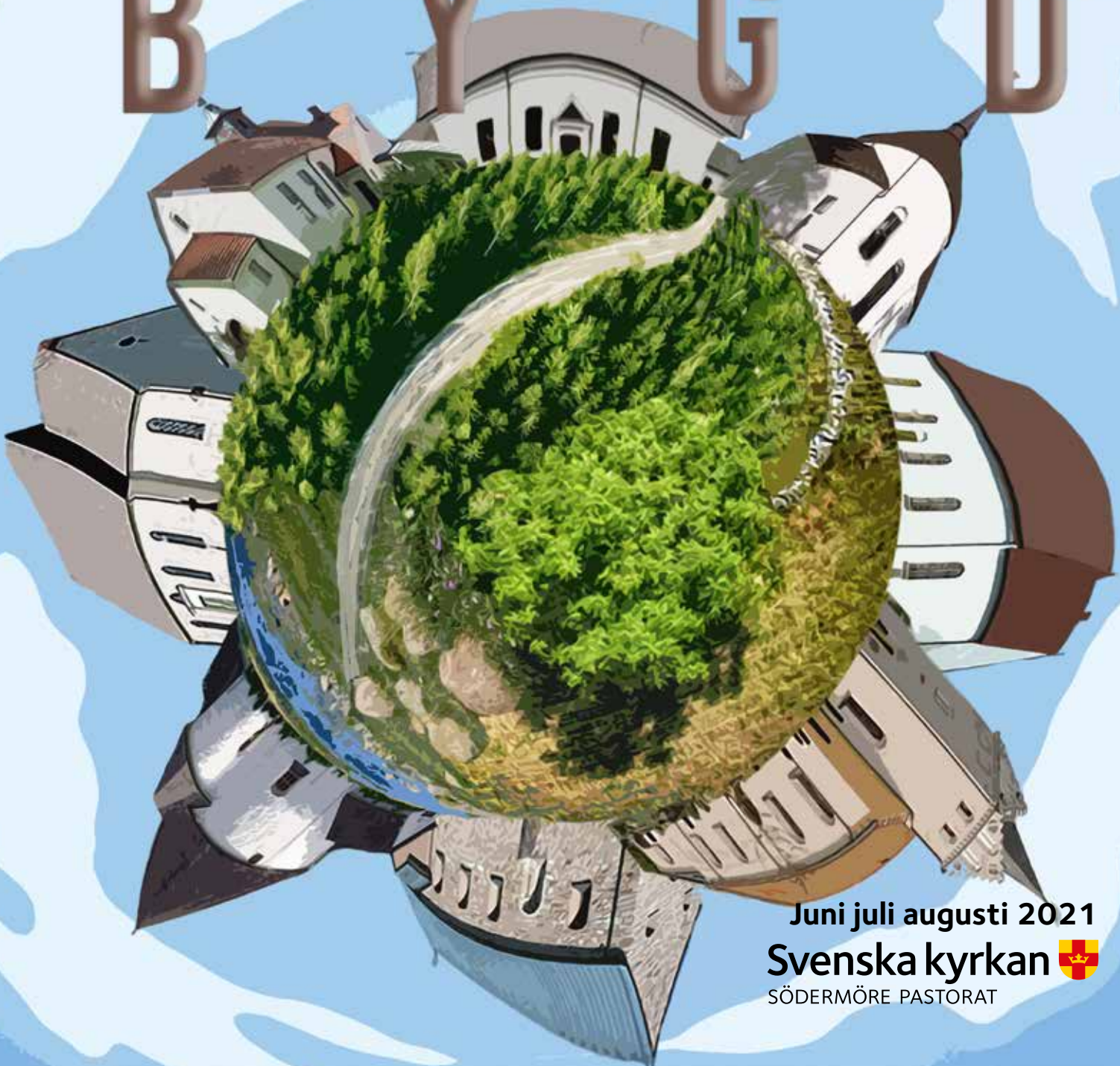

BYGGD

Juni juli augusti 2021
Svenska kyrkan
SÖDERMÖRE PASTORAT

Bygd, trakt och obygd

På tröskeln till sommaren kommer här ett nytt pastoratsblad. Den här gången på temat bygd. Det har sina skäl.

Gud såg att allt som han hade gjort var mycket gott, skriver Första Mosebokens skapelseberättelse. Och människan ser det också. Så här i försommaren upplevs skapelsen i sin nyblommade skönhet som fullkomlig. När Gud fullbordat sitt verk vilar han. Nu i semestertider får vi också tid för vila och återhämtning. I år tycks det mig bra mycket mer av nöden än tidigare år. Ett drygt år i pandemins skugga har slitit på oss alla på många sätt. Vi längtar efter att få andas, att mötas. Som en del i detta kan rekreationen med fördel innebära strövtåg i hembygden. Vi lever i en väldigt vacker del av landet mättad med historia och

kultur. Södermøre bjuder alla sorters sköna miljöer: kust, slätt och skog. Allt för oss att njuta och leva av. Ta chansen!

Bygd är enligt definitionen ett bebyggt och odlat sammanhängande område. Ordet trakt skulle kunna ses som en synonym men det är lite mer andefattigt. Min språkkänsla säger att begreppet bygd i högre grad bärs upp av människorna och deras verksamhet. Här finns något av samhörighet och gemenskap. Det är vi som är och gör bygden. Det är något mer än bara geografin. Här finns något som kan kallas hemma. Obygd är tvärtom vildmark, avlägsna och okända områden.

Svenska kyrkan ska bedriva riktäckande verksamhet. Därför har varje församling geografiska gränser inom vilka man samlas och tar ansvar för det gemensamma livet med Gud. Egentligen är det inte annorlunda än bygdetanken. Vi vill inom våra gränser bygga relationer och gemenskap och leva i en samhörighet. Med Gud och med varandra. Därför formulerar Södermøre pastorat i sin vision: *Vi vill vara ett synligt tecken på Guds närvaro i vår*

bygd.

Lika mycket som bygden utgörs av folket och deras liv så är kyrkan summan av människorna som vill vara del i och leva med det glada budskapet om Jesus. Kyrka är något mer än bara byggnader och organisation. Vi ger den liv tillsammans så den är varken trakt eller obygd.

Välkommen till ett blad i sommaren. Här finns texter om bygden från olika perspektiv, vi får tips på psalm, bön och bok som kan bidra till vilan och fördjupningen. Och så bjuder bladet på öppningar till ytterligare engagemang för hur församlingarna kan forma liv och gemenskap när vi förhoppningsvis snart kan börja ses på riktigt i större grad igen. Vi har nu alla möjligheter att lämna gamla hjulspår. Så svara på frågeformuläret på hemsidan och glöm inte rösta i kyrkovalet i höst!

Och grundpremisen för allt är: Guds kärlek bär allt. Så tappa inte modet! Se till att vila, leva och njuta! *Gud såg att det var mycket gott.* Glad sommar!

/ Richard Thörn, Kyrkoherde

Hög tid för högtid!

Trots begränsningar och farsot upphör inte kärleken, lusten och glädjen. Det kan vi tacka Gud för.

Så glöm inte att fira! Dop och vigsel måste inte betyda dyra kreationer och brakfest på lokal. Det kan vara högtidligt nog i det lilla täta sammanhanget. De är fester nog i sig själva.

Välkomna att boka dop och vigsel i eller utomhus vid någon av våra åtta kyrkor.

Ring pastorsexpeditionen: 0480-77 04 00

Hembygden

Den plats där människor bygger och bor. Där vi har våra hem och våra lokala mötesplatser. Den bygd som genom sekler bär på ett arv av en kultur, som befinner sig i ständig förändring, som utformas och skapas på nytt i detta nu av oss alla.

Vårt kulturarv, det som vi fått ta emot, äger och en gång ska lämna vidare, är alla de materiella och immateriella uttrycken av mänsklig påverkan till exempel lämningar, föremål, traditioner och berättelser. Kulturarvet bärs från vår dåtid genom vår nutid och vidare mot vår framtid.

Vi arbetar, vi vilar, vi bygger, odlar, går i skolan och leker. Vi drömmer, planerar och agerar. Vi är alla en del av vår levande bygd, den bygd som finns där just vi bor.

Varje bygd bär på sina berättelser. Människors berättelser om upplevelser, minnen och sägner. Tingens berättelser om arbeten, funktioner och utveckling. De skrivna berättelserna,

dokumenterna som skildrar ageranden i det lokala samhället. I berättelserna finner vi samband över gränser i tid och rum, mellan människor och mellan människor och samhälle. Genom att beskriva, dokumentera och tillgängliggöra vår och gångna tiders spår och uttryck tydliggörs samband, som kan stärka en känsla av sammanhang. Det finns ett begrepp "KASAM" som myntades av Aaron Antonovsky och som står för "känsla av sammanhang", och som är en bevisat betydande hälsofaktor.

För oss i Södermöre pastorat är socknarna här vår hembygd. Naturen, byggnaderna, tätorterna och glesbygden, tingen, människorna och det som sker runt omkring oss är just vår hembygd. Alla vi som lever i bygden är ständigt en del av den. Genom de beslut vi tar eller väljer att inte ta påverkar vi utvecklingen av vår bygd och vårt kulturarv.

För många människor kan förutom

den aktuella omgivningen även finnas en känslomässig anknytning till en bygd de en gång lämnat, eller där tidigare generationer en gång bott. Att få ett sammanhang mellan dessa hembygder och deras berättelser kan vara en hjälp för att lättare finna sig till rätta och känna sig trygg i den nya bygden.

Många är de som på både i prosa och poesi skildrat sin hembygd. Här finns nostalgiska skildringar om "stenarna där barn jag lekt" och "den lilla röda stugan invid grinden".

Här finns biografier med berättelser om både sorger och glädjeämnen från författarnas hembygd, och om hur denna påverkat deras liv. Så bär också vi i vårt hjärta de nära händelserna och upplevelserna, som präglat oss i vår hembygd.

I början av förra seklet växte en medvetenhet fram om vikten av att slå vakt om kulturarvet och rädda värden, om hotades att försvinna.

Det var värden, som man ansåg viktiga att bevara för framtiden. Det var materiella värden såsom byggnader och föremål, och det var immateriella värden såsom berättelser, traditioner och seder, som man tog om hand för att vårda och utveckla för att motverka den känsla av rotlöshet, som tenderade att öka i det nya, föränderliga samhället. Här har dagens hembygdsrörelse sitt ursprung.

I vår nutid sker ännu snabbare förändringar och förflyttningar och en ökande individualisering. Den ökade globaliseringen gör oss medvetna om händelser i hela vår värld, och om de hot den är utsatt för.

Den virtuella världen har mycket att erbjuda, men kan vara svårgripbar och undflyende.

Den nu aktuella situationen med en pågående pandemi har medfört restriktioner och begränsad rörelsefrihet.

Allt detta är faktorer som kan rubba våra sammanhang och vår trygghetskänsla, vilket ökar betydelsen av det vi har i vår närhet.

I en tid med centralisering har avstånden mellan människor och

avstånden mellan individer och beslutsnivåer ökat, vilket utgör ett demokratiskt problem. Kunskap om utvecklingen av lokal förvaltnings- och beslutsorganisation är en av de resurser, som vi behöver för att fortsatt bygga upp och bygga ihop vårt land. Genom att känna vår historia kan vi få stöd för en dialog om förhållanden i vår nutid, vilket kan öka vår möjlighet att fatta beslut inför framtiden.

Kyrkan har under tusen år varit en framträdande samhällsaktör, och utgör en betydande del av vårt kulturarv.

Mitt i byn har sockenkyrkornas klockor signalerat samhörighet och trygghet.

Med uppgift att sprida och vidareföra kunskap om landets sockenkyrkor har bildats ett nätverk "Sockenkyrkonätverket" där flera intressenter är representerade, bland annat hembygdsrörelsen. Kyrkorna med kyrkogårdar, prästgårdar, klockargårdar, sockenmagasin och kyrkstallar har i århundranden varit självklara mötesplatser för ortens befolkning.

I våra kyrkor finner vi i vår nutid trygghetsskapande symboler och traditioner och en miljö, som med sin verksamhet inbjuder till gemenskap och delaktighet.

Även kyrkogårdarnas gravstenar är en del av det lokala kulturarvet och den lokala identiteten. I vårt pastorat

sköts en del gravar, som annars skulle tagits bort, av den lokala hembygdsföreningen.

Somrarnas friluftsgudstjänster hålls ofta i samverkan mellan kyrka och hembygdsförening och på platser, som ömt vårdas för att levandegöra och bevara en del av ortens kulturarv.

I hembygdsföreningarnas böcker och krönikor finns mycket att läsa om våra bygder. På de lokala museerna bevaras och vårdas de materiella tingena och åskådliggörs svunna miljöer. De som vill veta mer om detta kan hitta uppgifter på hembygdsföreningarnas hemsidor.

/ Ann-Marie Pettersson

Karlslunda Hembygdsförening: www.hembygd.se/karlslunda

Mortorps Hembygdsförening: www.hembygd.se/mortorp

Ljungby Hembygdsförening: www.hembygd.se/ljungby och ljungbyhembygd.se

Södermöre Hembygdsförening: www.hembygd.se/sodermore

Psalm 81b

Nu går solen sin väg för att lysa för andra, för alla på jorden behöver dess ljus.

Så börjar Psalm 81b, en av psalmerna i den orangea psalmboken "Psalmer i 2000-talet". Det är vacker poesi som även små barn kan förstå. Solen går inte bara ner, nej, det finns en orsak till att den måste gå ner: Våra medmänniskor behöver dess ljus, de kan inte leva utan det.

Psalmen är en aftonpsalm, men den fungerar också som en höstpsalm. Den kanske kan göra det lättare för oss i Norden att komma igenom vintern: De som har haft en lång vinter behöver våren och sommaren för att överleva och därför måste vi nu genomleva en höst och en vinter.

Jag kommer att tänka på två vindsurfare i Danmark som en sommar-dag hade seglat ut. Bara den ena hade våtdräkt på, den andra hade bara badbyxor. De kom i havsnöd

och fick övernatta på havet. Varje halvtimme tog den ena av sig våtdräkten och gav den till den andra. Så hemskt att ta av sig våtdräkten när man redan är frusen, men vilken lättnad när det var dags att ta på sig en uppvärmt dräkt. Båda överlevde.

Psalmen är skriven av Holger Lissner, en dansk präst och psalmdiktare. Melodin är skriven av Erik Sommer, som har skrivit många melodier till danska sånger. Hans "Du som har tändt millioner af stjerner" sjöngs vid Prins Henriks begravning, utvald av prinsen själv.

/ Kim Eriksen, kantor

Lyssna på "Nu går solen sin väg":

Lyssna på "Du som har tändt millioner af stjerner":

81b Nu går solen sin väg

text: Holger Lissner
översättning: Inge Löfdén
musik: Erik Sommer

1 Nu går so - len sin väg för att
ly - sa för and - ra, för al - la på
jor - den be - hö - ver dess ljus och de
och vän - tar på da - gen du ska - par, för

Jesusbönen

”Herre Jesus Kristus, Guds Son, världens Frälsare – förbarma dig över mig syndare.”

Så lyder den så kallade JESUSBÖNEN. Den upprepas om och om igen, ofta i sin enklare form: ”Herre Jesus Kristus – förbarma dig över mig”. Denna bön används i framför allt den östliga delen av den världsvida kyrkan. Jesusbönen bes dagligen vanliga kristna i de östliga ortodoxa och orientaliska kyrkorna, men numera även hos oss i Svenska kyrkan. Man kan ta ett radband till hjälp när man ber Jesusbönen.

Koptiskt radband.

Martin Luther, vår egen kyrkas reformator har sagt: ”Såsom världen vänder upp och ned på Guds ting, så vänder Gud upp och ned på världens ting.” Låt oss nu se lite närmare på Jesusbönen, ”Herre Jesus Kristus, Guds Son (världens Frälsare) – förbarma dig över mig (syndare).” Vad säger oss denna bön?

Jo, den ger saker och ting just sina rätta proportioner...

Om vi börjar med första ledet: ”Herre Jesus Kristus, Guds Son, världens Frälsare (som du helst ber på inandning) ser vi att bönen säger oss ungefär följande:

” Jesus – du är Gud. Du är Guds son och hela världens Frälsare. Du är min och alla människors räddare från synden och döden, och du vill att vi ska omvända oss till dig. DU har all makt i himlen och på jorden, du är högt över oss vanliga människor – och du håller allt i din hand.”

Och sedan nästa led av bönen:

” – förbarma dig över mig syndare” (som du helst ber på utandning). Här gäller det omvända. Alltså: ”Om Jesus är där uppe – då är jag här nere. Om Jesus – Gud själv – är oändligt stor, så är jag liten. Jag är precis som alla andra människor, trots vilka tankar jag ibland kan göra mig om mig själv, en jordisk varelse som en dag kommer dö.

Men min Frälsare och Gud Jesus Kristus älskar mig! Han ser mig, Han räddar och hjälper mig i det här livet – och en dag för Han mig till sitt himmelska rike.”
Ungefär så.

Jesu position är alltså där (peka uppåt), och min egen är här (peka på dig själv). Bara om det är så, kan Jesus verkligen höra din bön.

BE GÄRNA JESUSBÖNEN.

Den har hjälpt många, även mig.

/ Jakob Axén, präst

Boktips

Var alltid glada och be ständigt uppmanar Paulus oss i Första Thessalonikerbrevet. En knivig utmaning kan tyckas. Vårt pandemiska nuläge genererar inte riktigt ständig glädje. Men hoppet i Kristus och hans uppståndelse och löftet om Guds omsorg och kärlek gör det. Där finns glädjen som består. Men att be ständigt är svårt. Hur gör vi det? Vi måste ju äta, sova, gå på toaletten och sköta vardagen. Då kan vi ju inte sitta med knäppta händer för jämnan? Eller?

Frågan gnagde hos den man som kallas den ryske pilgrimen. Här finns en bok där berättelsen om hur han drog sig ut på pilgrimsfärd i 1800-talets Ryssland för att söka svaret finns nedskrivnen.

Han söker upp fromma och heliga människor. Han har med sig bibeln

och Filokalia – en antologi av den tidiga kyrkans lärares visdom.

Pilgrimens berättelse har blivit en klassiker. Hur han förvaltar lärdomar i sitt inre och yttre liv har han beskrivit i skildringarna av sina vandringar genom Ryssland.

Vem denne ryske pilgrim är har förblivit en hemlighet, som så ofta när det gäller stora andliga ledare. Hans skrift var känd av den starets som anses ha stått modell för fader Zosima i Dostojevskijs roman Bröderna Karamazov. Antagligen levde han under första hälften av 1800-talet. Efter att länge ha cirkulerat i handskrifter trycktes hans berättelser 1881. Numera är de lästa över hela världen och högt skattade inom alla konfessioner.

Ge er ut på en inre vandring och gå med den ryske pilgrimen. Man kan få syn på nya saker.

Kyrkoval

19 SEP 2021

Kom ihåg att inte glömma att det är kyrkoval söndagen 19 september. Vi väljer vilka som ska vara representanter för församlingsborna i våra beslutande organ: Kyrkofullmäktige, Stiftsfullmäktige och Kyrkomötet.

Alla som har fyllt 16 år och är medlem i Svenska kyrkan får rösta. Man kan förtidsrösta under veckorna före. Röstkort kommer att skickas ut till alla röstberättigade medlemmar i Svenska kyrkan i god tid. Under månaden före kyrkovalet kommer en specialtidning med information om vilka man kan välja mellan och var och när och hur man röstar.

Var med och ta ansvar, rösta!

Sommarens gudstjänster

Var inte rädd! Vi kommer fira gudstjänst i sommar. Kyrkan är varken slut eller stängd - tvärtom vill vi ha den så levande och öppen som möjligt.

Men i och med pandemin och osäkerheten kring vilka restriktioner som gäller var och när så skriver vi inget om planerade gudstjänster i detta nummer av pastoratsbladet. Vi har ju lärt oss att allt kan förändras snabbt och vi vet inte vad som gäller när det väl är dags.

Det är mycket möjligt att dagens information kan vara gammal och fel då.

För att veta var och när vi firar gudstjänst i sommar ber vi er hålla utkik på hemsidan och Facebook, i månadsbladen och månadsannonserna i Kalmarposten.

Vi hoppas på en fin sommar där vi kan samlas till mässa i våra kyrkor och till friluftsgudstjänster utomhus på sköna platser runtom i vår bygd.

**GE MOD, HOPP OCH
MEDMÄNSKLIGHET**

Gåvor som verkligen betyder något. Vad vill du ge?

<https://gavoshop.svenskakyrkan.se>

act
Svenska kyrkan

Svenska kyrkan i Södermøre pastorat efter år 2000

När jag nu sitter och ska skriva vad vår nye Kyrkoherde Richard Thörn har bett mig skriva om far det många minnen genom mitt huvud. Vilket gör det är svårt att skriva om just det han bett mig skriva om.

Oj vad minnen med glädje och smärta jag känner.

Med ett stort leende av glädje och tacksamhet minns jag alla de människoansikten som jag har mött. Idag med min erfarenhet av er förstår jag att i en form har dessa människoansikten jag ser framför mig betraktas av er som "min" hembygd och kyrka.

Jag ser framför mig färgstarka och färgrika människor, återhållsamma och tänkande. I början av år 2000 var flera av dessa födda tidigt på 1900-talet och hade hela 1800-talets regelverk i ryggen när de byggde upp hembygd och kyrkan i dagens Södermøre pastorat.

När jag idag möter deras barn eller barnbarn kan jag ibland höra tonerna från dem genom de anhörigas uttryck eller till och med genom deras kroppsliga gångstil. Ibland hör jag återigen regelverken som de av sina anhöriga fostrats in i och som de nu själva står och för vidare till nästa generation.

För att inte tala om alla de kunniga kyrkvårdar och förtroendevalda som med äran tog på sig rollen efter sina anhörigas avgång. Viljan att axla mantel att vara en del av hembygdens kyrka och hennes utveckling, hennes tradition. En naturlig vetskap och därmed stolthet om att man hade en roll i sin hembygd genom sin familjs kyrkliga historia.

Min kyrka och vårt kyrkorum.

Här döptes och så kan man räkna upp dem alla vilka är insydda med namn på dopklänningen. Här bevaras vilka som

generation efter generation burit just denna dopklänning vid sitt dop. För att inte tala om kyrkans brudkronor som nästan varje kyrkorum äger med tillhörande historiebok med information om vem som burit kronan vid sitt bröllop. Här kan till och med dotterns dotter läsa sin dotters mors namn.

I Karlslunda kyrka var traditionen år 2000 att den avlidne skulle ligga med fötterna till altaret för att

vara beredd att stiga upp ifall Jesus Kristus kom tillbaka i Öster. Altaret skall om det är möjligt därför vara i öster. Traditionen är att den avlidnes anhöriga sitter på den sida där den avlidnes har sitt hjärta och då skulle man som anhörig sitta på vänstra sidan i Karlslunda kyrka för att visa sin tillhörighet. Så gör de oftast fortfarande fast den avlidne numera ligger med huvudet mot altaret vilket idag är av praktiska själ och nu den allmänna seden.

Det kyrkan som var hembygden lärde ut sitter ännu kvar i oss människor. Jag kan höra hembygdens folk prata om sin julgran vid kyrkan, hur fin den är eller hur sned den är men framför allt att nu är det snart jul när kyrkans julgran tänds vid 1.a advent.

Kyrkans folk vår hembygd har i alla tider skänkt i glädje till kyrkan för hon var en samlingspunkt där alla fick vara med och

ta del av det som skänkts om det så var en skänkt julgran som lyste. Många av dem som vi kallar för att vara vår hembygd och kyrka har jag och mina kollegor med äran fått följa till gravens vila.

Det största uttrycket i hembygden för visa sin tillhörighet med kyrkan visade sig när alla församlingar skulle införskaffa sitt egna hus utöver kyrkorummet och prästgården. Nu ska vi bygga ett eget församlingshem.

Oj vad det smyckades och vävdes och syddes och byggdes och köptes bord och stolar. Auktioner i vårt nybyggda församlingshem där tusentals kronor kunde skänkas till behövandes genom Svenska kyrkans mission och Lutherhjälpen.

Församlingshemmet blev en del av vår kyrkas hembygds centrum. I församlingshemmet kunde vi ha kyrkkaffet, dop, bröllop och begravningsmiddagen/kaffet.

För i vårt församlingshem maldes det böner både med hjälp av knäppta händer och genom kaffebryggaren. Kyrkan och hennes kyrkkaffet var en del av vår hembygds kyrka. *Det var en riktig högmässa idag* sa tant "Agda" när hon lämnade församlingshemmet smackandes efter det goda kyrkkaffet, de fina psalmerna och Herrens måltid. Jag log och nickade åt "tant Agda" när hon gick hemåt med sin belåtna min.

Församlingshemmet är hembygds

kyrkas centrum för här har många fått lära sig den kristna läran, trons djupare innebörd.

Nu ler jag igen för jag ser massor med fotografier på konfirmander. Allt från färgfoton till svartvitt. Vad som slår mig är att många av bilderna från förr som visats mig är tagna ute vid klockstapeln. Varför har jag frågat de äldre och de svarat att *genom denna klocka har Gud kallat mig och nu visar jag mitt svar, mitt ja till Gud här vid klockan som kallat*

mig.

Jag ser två svartvita fotografier framför mig och det är minst 70-80 konfirmander på de båda. Minns att jag frågade den gamle körsångaren som ägde dem och han svarade att kullarna var stora eller så hade man inte konfirmationsläsning varje år utan samlade ihop till vartannat år. Än idag hör jag människor som lyssnar efter söndagens kyrkklocka ifall hon fortfarande ringer till gudstjänst.

Nu när jag skrivit en stund och minns tillbaka så inser vi att vår hembygd och hennes kyrka som stod för Guds närvaro, trygghet och gemenskap är kvar men är inte längre densamma.

Det har varit förändringar mellan hembygd och kyrka sedan kristendomen kom till vårt land och pågått hela tiden.

Dock har konsekvensen av hembygdens separation med kyrkan år 2000 inte kommit sakta utan fått en väldig skjuts av flera världsliga omkullkastande händelser.

Både hembygdstänkandet och kyrkan gemenskapstänkande har

fått en rejäl knäck av viljan att varje människa skall vara oberoende av någon annan. Den egna individen och hennes karriär i alla dess former står i centrum. Våra gränser av vad som är möjligt att genomföra har vidgats till den grad att vi har svårt att se konsekvenserna av det gränslösa.

Vi har fått en hembygd där vi sover, t.ex. i Voxtorp eller Trekanten, och från vårt sovrum med hjälp av vår dator jobbar vi i Japan eller England. Med datorns hjälp får vi vår mat och vardagliga nödvändigheter hemkörda av främmande människor.

Mitt kyrkorum besöker vi genom datorns eller tv-skärmens bild och när vi så själva vill på dygnet. Upplever nya gudstjänster eller kanske till och med nya gudsgemenskaper från annan ort. Allt från mitt sovrumms databord eller tv-skärm.

Var så säker på att hembygd och kyrka inte är ett och samma eller

detsamma längre.

Båda begreppen *vår hembygd* och *vår Svenska kyrka* har spännande utmaningar framför sig.

För båda begreppen har som drivmotorer begreppen beroende, gemenskap, bära varandras bördor, se varandra, betyda något för varandra, gråta tillsammans och glädjas tillsammans.

Svenska kyrkans högsta uppgift är att visa på Guds närvaro och genomföra gudstjänst till ära för Gud. För Jesus sa och hans ord är vad som gäller för den kristna kyrkan. Han sa nämligen att *där två eller flera är församlade i mitt namn där är jag mitt ibland dem.*

Där Jesus är där är den sanna hembygden och där firas den himmelska gudstjänsten.

/ Vid pennan: F-Ove

Vad tänker församlingen?

Ja, vad tänker vi? Vad förväntar vi oss av kyrkan? Vad för liv i gemenskapen vill vi se? Vad vill vi ta del av? Hur kan vi bidra? Vad söker och längtar vi efter?

Pandemin har gjort att mycket verksamhet i kyrkorna har förändrats. En del har satts på paus, en del har flyttat utomhus, somligt har styrts om till datorskärmen och rätt mycket nytt har gjorts.

En dag är pandemin slut. Hur ska vi då veckla upp det liv vi vill ha i kyrkan? Ska vi återgå till det som vi "alltid" har gjort? Eller ska vi fånga chansen och forma livet med Jesus och i församlingarnas gemenskap i vår bygd på ett nytt och mer angeläget sätt?

Personalen har så klart sina tankar. Alla förtroendevalda har så klart idéer. Men vi är också övertygade om att det finns mycket tankar, längtan och åsikter ute i stugorna hos alla er som faktiskt ÄR kyrkan. Därför vill vi bjuda in er till att ge församlingsråd, kyrkoråd och personal input genom att svara på ett enkelt, men rätt brett, frågeformulär på vår hemsida.

Här finns just frågorna om vad ni förväntar er av kyrkan, vad ni tycker är viktigast, vad ni helst tar del i och vad som skulle vara något man kan engagera sig i.

Tanken är att detta ska ge ett underlag för planeringen framöver. Vi kommer också framåt höstkanten bjuda in till församlingskvällar där

vi gemensamt kan lyssna in hur vi bygger församlingslivet framöver. Materialet kommer också att användas till skrivandet av Församlingsinstruktionen som ska färdigställas framåt vintern. Man kan säga att det är något av programförklaringen av hur vi menar att Svenska kyrkan i Södermøre ser på sig själv och vad som är hennes uppgift och verksamhet.

Följ länken så kommer ni till frågefomuläret! Vi kommer också att skriva ut det och lägga ut det i kyrkorna så man kan hämta det där om man inte har tillgång till datorn. Vill någon ha det hemskickat i brevlådan ber vi er ringa expeditionen så skickar vi hem till er.

Tack att ni vill bidra med detta!

LÄNK TILL FRÅGEFORMULÄR: <https://sodermore.se/nyheter/formular2021>
Om du hellre vill ha frågorna på papper ring expeditionen 0480-77 04 00
Länken finns på webbisdan: www.sodermore.se

MUSIK I SÖDERMÖRE

STREAMAD PÅ WEBBEN

Onsdagar kl. 19:00

23/6 Arby kyrka

Monteverdi till nu.. tur och retur

Pernilla Ingvarsdotter (sång)

Tor Borgen (trombon)

Minu Bergman (orgel, piano)

30/6 Mortorps kyrka

Musikalisk sommarglädje

Konstantin Shakov (violin)

Natalja Shakova (piano)

7/7 Hagby kyrka

Hembygdshälsning

Clara Arvidsson (violin)

Julia Sjöstedt (piano)

14/7 Ljungby kyrka

Wilhelm Stenhammar 150 år

Anna Braw (violin)

Anna Jonsson (sång)

Kim Eriksen (piano)

Kammarkör

21/7 Karlslunda kyrka

Sång till glädje

Ingela Carlson (sång, instrument)

28/7 Voxtorp kyrka

Mellan himmel och jord

Rasmus Ringborg (sång)

Samuel Edvardsson (gitarr)

4/8 Halltorp kyrka

Väderstreck

Lundström och jag;

Sara Tufvesson (fiol)

Elin Lundström (flöjt, sång)

Henrik Lundström (gitarr)

11/8 S:t Olofs kyrka

Tolkningar av melodier

från den odödliga

amerikanska sångskatten

Magnus Hjorth Trio;

Magnus Hjorth (piano)

Anders Fjeldsted (kontrabas)

Snorre Kirk (trummor)

Konserten "Hembygdshälsning"

Konserten "Hembygdshälsning" i Hagby kyrka innehåller senromantiska klassiska stycken med starka influenser från den svenska folkmusiken, kombinerat med småländska folkvisor.

Musiken är skriven främst av kända svenska tonsättare som Wilhelm Peterson-Berger, Ture Rangström och Amanda RöntgenMaier.

Vi kommer att presentera deras repertoar för violin och piano, med stycken som framförs mer sällan. Ett exempel är Wilhelm Peterson-Bergers första violinsonat, som han skrev endast 20 år gammal. Vi har även valt att lyfta fram Ika Peyron, en nästintill okänd kvinnlig tonsättare född i Timrå. Detta kombineras med

folkvisor, som blir en förlängning av de klassiska styckenas folkliga karaktär, och som sammansvetsar konserten till en helhet.

Det är musik full av värme, humor och melankoli som förtjänar att framföras mer.

Clara Arvidsson är violinist, född i Stockholm, med rötter i Småland. För tillfället studerar hon sin master på Det Kongelige Danske Musik-konservatorium i Köpenhamn. Som musiker fokuserar hon främst på kammarmusik med genrer som sträcker sig hela vägen från barock till samtida musik. Hon uppträder även regelbundet som solist, bl. a. med Botkyrka symfoniorkester. Vid sidan av den klassiska musiken har

Clara ett stort intresse för svensk, och framförallt småländsk, folkmusik - något hon burit med sig sedan barnsben och som hon finner stor glädje i.

Julia Sjöstedt är pianist, uppvuxen i Härnösand. Hon studerar för närvarande till en master i klassiskt piano vid Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Hon frilansar även flitigt som solist och kammarmusiker och har turnerat i USA, Kanada, Norge och Sverige bl. a. som ackompanjatör till Jenny Lind-stipendiaten 2018. Under 2021 väntar duotävlingen Sibelius Singing Competition i Finland och en Sverigeturné tillsammans med det internationella danskompaniet Norrdans.

"Hembygdshälsning"
7/7 i Hagby kyrka kl. 19:00

Tänk vilken rikedom att få tillhöra en bygd!

Detta är en del av oss. Vårt ursprung eller vår fortsättning. Att höra till någon grupp där vi kan dela livet är centralt och viktigt för att vi ska må bra och känna meningsfullhet.

Jag själv har fått vara en del av vår fina Södermörebygd i fyra år. Men nu drar resan snart vidare för mig, till min barndoms hembygd i Kronoberg.

Jag är så tacksam över att ha fått vara en del av ert liv där vi tillsammans har fått möta vardagsbekymmer och glädjeämnen. Främst bevarar jag alla avskalade och äkta stunder i samtal o bön i kyrkan, församlingshem, i skogen, vid havet, på läger, i mataffären, i hemmen, på bussen, på skolgården, i ladugården. Ja överallt där livet levs i vår bygd.

Vi behöver varandra och tillsammans får vi bygga vår bygd på hörnstenen Jesus Kristus.

I Honom vågar vi omfamna vårt gemensamma liv, både i vår bräcklighet och vår styrka.

Då blir vår bygd ett "vi" med mål och mening.

Ett stort varmt tack att jag har fått dela livet med er på bygden!

*Med vänligaste hälsningar från
Maria Polback - Bygdens diakon*

Bibelord: Ef 2:17-22

*Tack Gud för Södermöre
Tack att vi var och en
är en del av vår bygd.
Hjälp oss att vara öppna och
omsorgsfulla mot varandra.
Låt oss bära och lyfta varandra.
Låt oss se Dig Gud i den vi möter
på bygden idag.*

Amen

Tack Maria!

Under årets första månader meddelade Maria att hon kommer att sluta hos oss och flytta till Växjö till för ny tjänst där. Sucken som gick genom personalskaran vid beskedet var samfärd. De yttre omständigheterna kan vi inte påverka och säga så mycket om. Många saker i detta är bra och klokt. Men för pastoratets del är det en förlust. Maria har en bredd och ett anslag i mötet med

människor som gjort att hon fått betyda mycket för många här. Inte bara för ungdomar och familjer där hon haft huvudsaken av sin tjänst utan också för de äldre delarna i församlingarna.

Marias engagemang och driv har gjort att många saker har hänt och lösts snabbt och smidigt. Och orädd har hon lyft saker som inte alla

gångar är så enkla eller roliga. Tack kära Maria för din tjänst och dina år i Södermöre pastorat. Vi kommer att sakna dig! Lycka till på din och familjens nya plats och på nya jobb och skolor. All välsignelse önskar vi er!

Tack Gud för Maria! Amen!

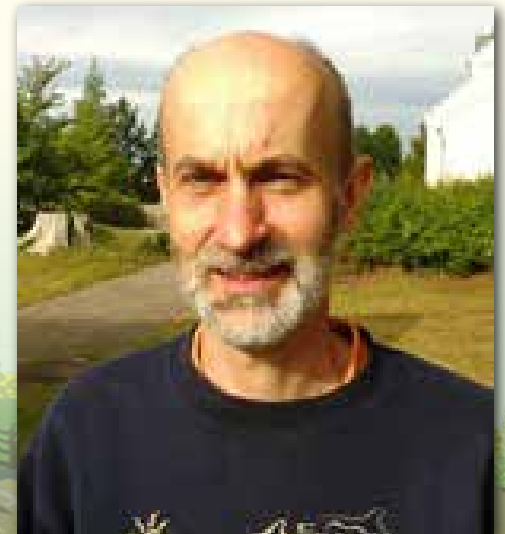
Tack Peter!

På storsamlingen för all personal i april uppmärksammade vi och gratulerade Peter Karlsson för 25 år i tjänst i pastoratet. Eftersom vi träffades digitalt så kommer gåvan som hör till att lämnas vid ett senare tillfälle. Det har varit 25 år på olika platser och i olika tjänstegrad men alltid med en trygg vänlighet och en stabilitet i arbetet. De senaste åren har han varit Halltorps kyrkas vaktmästare. Peter är noggrann, hittar lösningar och är pålitligheten själv i sin stillsamhet.

Veckan efter mötet meddelade Peter att han slutar sin tjänst. Skogen hemmavid kallar. Lite snopet kan vi känna men man äger ju inte sin personal. Vi tappas en rutinerad vaktmästare med en skön underfundighet. Det är tråkigt. Vi är många i arbetslag och bland församlingsbor och kyrkobesökare som kommer att sakna Peter. Peter arbetar fram till semestern och slutar sin tjänst därefter.

Tack Peter för många år med gott arbete och kamratskap. Vi ber Gud välsigna dig och din skog och vi önskar lycka till framöver.

Tack Gud, för Peter! Amen!

Kontakt

Besöks- och postadress

Prästvägen 1, 388 32 Ljungbyholm

Besökstider

Mån, tis, tors: 09:00 - 16:00 Ons: 13:00 - 16:00
sodermore.pastorat@svenskakyrkan.se

Expedition telefontider

Mån, tis, tors: 09:00 - 12:00 Ons: 13:00 - 16:00
0480 - 77 04 00

Kyrkoherde Richard Thörn

Södermöre pastorat
richard.thorn@svenskakyrkan.se
0480-77 04 01

Komminister Ove Carlsson

Arby - Hagby, Halltorp - Voxtorp
ove.carlsson@svenskakyrkan.se
0480-77 04 31

Komminister Jan Haglund

Karlslunda - Mortorp
jan.haglund@svenskakyrkan.se
0480-77 04 21

Komminister Jakob Axén

Ljungby, Trekanten
jakob.axen@svenskakyrkan.se
0480-77 04 11

Vik. komminister Bengt-Olof Roos

bengtlof.roos@gmail.com
070-633 79 25

Diakon Maria Polback

maria.polback@svenskakyrkan.se
0480-77 04 09

www.sodermore.se

facebook.com/Sodermore

youtube.com: sök på Södermöre pastorat

Kyrkoval
19 SEP 2021

Klimatkompenserad
Gruppförändelse

DEN HÄR TRYCKSAKEN ÄR
KLIMATKOMPENSERAD HELA VÄGEN
FRÅN TRYCK TILL DISTRIBUTION
AV SVENSK DIREKTREKLAM.

Svenska kyrkan
SÖDERMÖRE PASTORAT